

Auca dels Setze Jutges (1961-1967)

Pioners de la Cançó, al bell mig de la foscor

1. 1959,
"Germinabit" trenca l'ou
2. quan escriu en Serrahima
un article amb autoestima.
3. 1961,
el projecte ja és madur.
4. I així al Centre Lleidatà
es disposen a cantar
5. els Setze Jutges, un grup
que no vol passar pel tub.
6. I que canta en català,
que de bon escoltar fa.
7. Amb aquest nom divertit
que engloba la Margarit,
8. Miquel Porter i l'Espinàs
avancem un primer pas.
9. I amb humor i senzillesa
emprenen la gran empresa:
10. La cançó de la taverna,
d'en Porter, alguns enlluerna.
11. La Remei amb el seu gat
passeja per la ciutat.
12. I, despistat, l'Espinàs
amb l'agenda és tot un cas.
13. 1962,
el grup es va fent nombrós.
14. Incorpora una parella:
el doctor Delfí Abella,
15. que cantant Cap a futbol,
ens encanta, ens marca un gol.
16. I en Quico Pi de la Serra,
que amb la guitarra fa guerra.
17. Com a Jutge cau molt bé
cantant L'home del carrer,
18. Les portes, Senyor Batista...
És en Quico un gran artista.
19. 1963,
la Cançó va guanyant pes
20. amb en Xavier Elies,
que actuarà quatre dies,
21. el "gamberret" d'en Barbat,
que és un xic esbojarrat
22. i que fa córrer la brama
que no es treu mai el pijama,
23. i la Guillermina Motta,
una ingènua xicota
24. que amb anhels d'eternitat
guanya popularitat.
25. i ens esvererà l'escena
amb aquell Remena, nena
26. 1964,
la Girau també ve a batre.
27. Ve de lluny, ve de València
i ens aporta consistència,
28. al costat d'en Llauradó,
d'en Salvat admirador.
29. 1965,
tres veus més salten al ring.
30. Són l'Amèlia Pedrerol,
que amb 14 anys és un sol,
31. en Joan Ramon Bonet,
tot un mariner bo i dret
32. que fa cançons de la mar
mentre va de far en far,
33. i en Joan Manel Serrat
que és el més sol·licitat.
34. ¿Qui no sap Una guitarra,
la primera amb què ens amarra
35. El drapaire, Ella em deixa,
que d'amor és una queixa.
36. O Cançó de matinada,
una autèntica passada?
37. 1966,
una noia amb molt encís
38. també s'apunta a la gesta
i la gent en fa gran festa.
39. És la Bonet, mallorquina
que com pocs canta i afina.
40. 1967.
Ara sí que fem l'esplet
41. Amb en Rafel Subirachs,
que és rebut amb afalacs,
42. i en Lluís Llach que, senyors,
és sens dubte un dels millors.
43. Amb Que feliç era mare
es posa a cantar i no para.
44. Després ve Cop de destrat,
i comença a picar alt
45. amb El bandoler i L'estaca,
i emprèn el viatge a Itaca.
46. Aquests són els Jutges, sí.
que varen obrí camí,
47. i ens van salvar de l'abisme
quan governava el franquisme.
48. Bé es mereixen un retrat,
i aquesta auca s'ha acabat.

Joan Vilamala, 2016